

Op maandag 8 juli werd Albert Faust, algemeen secretaris van BBTK-Brussel Halle Vilvoorde de laan uitgestuurd door het Federaal Comité van de BBTK, wegens wanbeheer en gesjoemel. Secretaris van de financiële sector en coming man van de BBTK in Brussel Thierry Nollet nam het voortouw in de operatie tegen Faust. Thierry Nollet, zoon van ex-ABVV-voorzitter Michel Nollet, bereidde de weg en wordt nu wellicht de nieuwe sterke man van de BBTK-Brussel. Gaat het nu om een politieke opkuisoperatie tegen de linkse Faust of om een poging de Brusselse BBTK terug financieel gezond te maken, zoals Nollet beweert? In ieder geval is het duidelijk dat Albert Faust op een laffe wijze in volle komkommertijd en tegen de statutaire bepalingen in werd aan de kant geschoven. Deze methodes zijn hoe dan ook onaanvaardbaar.

Dezelfde dag nog streek het Federaal Comité neer in het hoofdgebouw van de BBTK-Brussel op het Rouppeplein. Het personeel werd toegesproken, de sloten veranderd. Sindsdien is er een enorm getouwtrek aan de gang om de leiding van de Brusselse bediendenvakbond.

In dat Federaal Comité zetelen de regionale secretarissen, onder leiding van nationaal voorzitter Christian Roland. Onmiddellijk valt op dat het om een vreemde en niet-statutaire procedure gaat. De BBTK-statuten stipuleren immers dat een vakbondsverantwoordelijke slechts uit een functie kan ontheven worden door de instantie die hem verkozen heeft. In dit geval was het dus het uitvoerend bestuur van Brussel dat over Faust zijn lot zou moeten beslissen. In dat bestuur zetelen 144 delegees, die verkozen werden door het congres, door de verschillende sectoren van de BBTK-Brussel.

Bij haar aantrede als voorzitter riep Mia Devits op om het ABVV politiek te 'normaliseren' en de strijd aan te binden met wat volgens haar vormen van 'politiek extremisme' zijn. Het ziet er dus naar uit dat met deze niet-statutaire en volstrekt ondemocratische ingreep vanuit de BBTK-nationaal een eerste slag op dat vlak werd thuisgehaald. Het is immers duidelijk dat Faust een heel wat linksere koers voorstond dan de ABVV-top. Faust zelf noemt het een conflict tussen contesta-tiesyndicalisme en integratiesyndicalisme. Elkeen die met het syndicalisme begaan is zou zich moeten verzetten tegen dergelijke autoritaire ingrepen vanuit de top.

Druk

Inmiddels heeft een rechtbank tijdens een uitgesponnen juridische strijd beslist dat het inderdaad het uitvoerend bestuur is dat definitief uitsluitsel zal moeten brengen over het lot van Albert Faust. Nu heerst er dus bij BBTK-nationaal de lichte schrik dat Faust het daar zal halen, wat tot een volledige patstelling zou leiden. Indien het Bestuur er niet in slaagt om tot een beslissing te komen, valt die eer volgens de rechter te beurt aan het uitvoerend Bureau van Brussel, waarin Faust hoe dan ook een nederlaag zal lijden. In dat Bureau zetelen de 13 Brusselse BBTK-secretarissen alsook 12 delegees.

Daarbij valt dus inderdaad op dat Faust het vertrouwen van zijn collega-secretarissen kwijtraakte. Hierbij is het duidelijk dat er een enorme druk vanuit BBTK-nationaal uitging om te plooiën. Vaak werd daarbij de eigen boekhouding van de betrokken secretarissen als breekijzer gebruikt... Ook is duidelijk dat Thierry Nollet een man is die niet terugdeinst voor het afdreigen van medesyndicalisten.

Omkoping

Veelzeggend voorbeeld is misschien wel Edouard Mommens, de vroegere bestuurlijk directeur van BBTK-Brussel, die recentelijk verklaringen heeft afgelegd die bezwarend zouden zijn voor Faust. De man koos aanvankelijk het kamp van Faust, maar werd onmiddellijk zeer zwaar onder druk gezet door Thierry Nollet, die hem afdreigde met laag-bij-de-grondse methodes. Uiteindelijk werd ook Mommens net als Faust ontslagen door Nationaal, wegens wanbeheer en gesjoemel. Mommens

Contributed by David Dessers
donderdag, 08 augustus 2002 -

diende trouwens klacht in tegen Nollet en Christian Roland, de nationale voorzitter.

Nu trekt hij die klacht echter weer terug in en legt hij bezwarende verklaringen af tegen Faust, na een deal met Nollet en co. Er werden ondermeer afspraken met de man gemaakt over betere 'vertrekmodaliteiten'. Hiervoor bestaat een woord: omkoping.

Het voorbeeld zegt veel over de kampen-sfeer die er gegroeid is. Nollet tracht by any means necessary iedereen naar zijn kant te trekken. Die sfeer maakt het natuurlijk heel erg moeilijk voor de delegees en de militanten van BBTK-Brussel. Delegees worden verplicht stelling in te nemen zonder vaak goed geïnformeerd te zijn over wat er gaande is. De wildste verhalen doen de ronde, de grens tussen fictie en realiteit, roddel en feiten is volledig vervaagd. Uiteraard gaat het hier om een erg negatief avontuur voor de Brusselse bediendencentrale en de militanten vrezen dan ook het ergste voor de komende sociale verkiezingen.

Thierry Nollet

Thierry Nollet is BBTK-secretaris van de financiële sector in Brussel sinds 1999. Hij volgde er Claude Deblock op. Nollet werd toen deel van het leidende triumviraat bij de financiële sector samen met Freddy Roulitiaux voor de verzekeringen en Michelle Seutin. Roulitiaux was al een aantal keren in opspraak gekomen en werd vanuit het ABVV gepusht om weg te gaan. Hij werd opgevestigd door ABVV-Brussel, waar hij nu nog steeds werkt.

Zeer snel deelde Thierry Nollet dus de lakens uit in de sector financiën, een sterke sector die erg zwaar doorweegt op de congressen van de Brusselse BBTK. Michelle Seutin nam een jaar geleden de wijk, omdat ze niet langer wenste samen te werken met Nollet. Ze werd vervangen door een Nollet-getrouwe. Vanaf dat moment beschikte Thierry Nollet over een echte machtsbasis en bereidde hij een machtsgreep voor. Nollet staat gekend als een keiharde werker, een man die de syndicale knepen kent en weet dat je over krachtsverhoudingen moet beschikken om als vakbond iets te bereiken. Hij startte zijn carrière als secretaris met een sectorale staking in de banksector. Dit geeft hem een strijdbaar imago, al is duidelijk dat de man een aanhanger is van de koers van ABVV-nationaal. Tijdens het recente BBTK-congres onderwierp hij 'zijn' delegees aan een kadaverdiscipline en trok hij ten strijde tegen alle progressieve politiek-maatschappelijke stellingnamen van Faust.

Albert Faust

Albert Faust kwam in 1986 aan het hoofd te staan van BBTK-Brussel Halle Vilvoorde. De man volgde als secretaris in ieder geval een linkse koers dan BBTK-nationaal of de nationale leiding van het ABVV (waar de BBTK deel van uitmaakt). Vandaag beweert Faust dat deze perikelen samen te vatten zijn als een opkuisoperatie van de top tegen deze linkse koers, tegen elk contestatiesyndicalisme. In ieder geval is het duidelijk dat de linkse koers van het BBTK-Brussel een doorn in het oog was van Michel Nollet en Mia Devits.

Faust liet zich opmerken met heel wat knappe initiatieven. Telkens viel op dat hij een brede politiek-maatschappelijke invulling gaf aan zijn syndicaal werk. Hij organiseerde solidariteit met arbeidersstrijd in andere werelddelen, bereidde moties rond solidariteit met Palestina voor, stelde de vakbond open voor mensen zonder papieren en bleef solidariteitswerk met die van Clabecq steunen, diametraal tegen het standpunt van de leiding van het ABVV in. Faust verzette zich ook tegen het zogenaamde Herenakkoord rond het stakingsrecht en tegen de geregionaliseerde cao's.

Tegelijkertijd was Faust voor vele delegees een man die ze slechts af en toe eens tijdens congressen zagen. Voor de rest hadden ze er weinig band mee. Hij kwam geregeld eens een woordje verkopen, gaf een strijdbaar indruk maar buiten in enkele bedrijven in de handelsector, waar zijn eigen roots liggen, had hij in feite weinig directe band met de delegees.

Contributed by David Dessers
donderdag, 08 augustus 2002 -

Benarde financiële situatie

Reeds lange tijd circuleerden er verhalen over de slechte financiële situatie bij de BBTK in Brussel. Toen die verhalen maar bleven aanzwellen, en aangewakkerd werden door Nollet en co, spraken een aantal delegees Faust hierover aan. Die stelde dat het om schulden gaat, vooral aan... de BBTK-nationaal, die de sector met zich meesleepte uit het verleden. Ook tijdens het congres van BBTK-Brussel van 6 en 7 mei werden er vragen gesteld over de financiële problemen. Faust heeft toen gerepliceerd met de aankondiging van twee 'open dagen', dagen waarop iedereen die wilde de boeken zou kunnen inkijken.

Tijdens dat congres in mei wilde Nollet reeds een machtsgreep forceren, wat mogelijk was omdat de financiële sector het makkelijkst al haar congresmandaten ingevuld krijgt en Nollet dus makkelijk overwicht zou halen. Het uitvoerend bureau kon via een niet-statutair kunstgreepje die machtsgreep verhinderen (het reduceerde het aantal mandaten). Die aanfluiting van de statuten kwam de populariteit van Faust niet ten goede.

Faust organiseerde vervolgens twee open dagen eind mei. Wel is het duidelijk dat niet zomaar iedereen met kennis van zaken een boekhouding kan uitpluizen. Hier dient nog aan toegevoegd dat de commissie van delegees-revisoren die jaarlijks de boekhouding moeten controleren al eerder klachten hadden geuit over het feit dat ze niet alles onder ogen kregen. Het is duidelijk dat er financiële problemen zijn bij BBTK-Brussel en dat Faust hierover onduidelijk bleef naar andere verantwoordelijken toe.

Hangende kwestie

De financiële perikelen kwamen dus niet als een duiveltje uit een doosje opduiken. De zaak sleept al een hele tijd aan. Als je de rapporten van de Financiële Commissie (Cofi) bekijkt, merk je dat de aanmaningen naar BBTK-Brussel allerm minst nieuw waren. Schulden hebben is op zich geen misdaad. Maar als een vakbond schulden blijft opstapelen, kom je vroeg of laat in de problemen. Faust heeft kennelijk die problemen niet onder controle gekregen.

Ondertussen circuleren er allerhande smeulende verhalen over snoepreisjes en persoonlijke verrijking, maar vooralsnog bestaat er daar geen bewijs van. Bovendien staat het vast dat er een hele dosis hypocrisie aan te pas komt. Het is volgens ons weldegelijk een probleem dat vakbondssecretarissen zich absoluut in grote BMW's willen verplaatsen. Maar het is even duidelijk dat Faust hierin geen uitzondering was. Ook de andere secretarissen -en ook Thierry Nollet- rijden rond in dikke bakken. Bovendien bleek Faust één van de weinigen die zijn auto zelf betaalde en niet in een door de vakbond geleasde kar rondreed.

Recent konden een groepje delegees uit de financiële sector de boeken van BBTK-Brussel inkijken. Deze mensen, zeker niet allemaal ja-knikkers en vaak toch onderlegd in boekhouding, beweren dat ze inderdaad heel wat onduidelijkheden aantreffen in de boekhouding. Maar ook hier weer, weinig duidelijkheid, weinig te verifiëren.

Structureel probleem

Er is binnen de BBTK in ieder geval al langer een structureel probleem inzake beheer. Eerst was er de Antwerpse affaire, dan rommelde het in Hasselt, in Bergen enz. Binnen de BBTK bestaat er een bedrijfscultuur die maakt dat dit soort van dingen te gemakkelijk gebeuren. Eén en ander heeft te maken met een te gecentraliseerde macht bij de secretarissen en te weinig controle vanuit de basis. Hierop vormde de BBTK van Brussel, ondanks haar linkse koers geen uitzondering.

In ieder geval had Albert Faust er beter aan gedaan om duidelijkheid te verschaffen over de financiële problemen van BBTK-Brussel. Zeker een linkse secretaris heeft daar alle redenen voor. Hij weet dat financiële onduidelijkheden te makkelijk tegen hem kunnen aangewend worden.

Contributed by David Dessers
donderdag, 08 augustus 2002 -

Maar hoe je het ook draait of keert, deze problemen moesten behandeld worden in de gepaste instanties. Daar moest het debat op een democratische wijze gevoerd worden, ver weg van journalisten en camera's. In dit soort van zaken is het de basis, in dit geval bijvoorbeeld het bestuur met de 144 verkozenen, die de klachten moet behandelen. Albert Faust werd gekozen door een congres, wel laat dat congres dan ook beslissen over zijn verdere lot.

Syndicale democratie!

Volgens de SAP moet de democratie in de vakbond uitgebreid worden en moet er steeds geopteerd worden voor collectieve leidingen, waarbij niet langer één persoon een hele reeks verantwoordelijkheden cumuleert. Stemmingen rond gevoelige kwesties moeten geheim gebeuren. En er moet wat gedaan worden aan de autoritaire manier van leiden binnen de syndicale structuren.

Dit alles mag ons echter niet doen vergeten dat het belangrijkste probleem hier de ondemocratische handelswijze van BBTK-nationaal, onder leiding van Christian Roland, vormt. Door Faust aan de kant te schuiven zullen de zaken er niet op verbeteren. Integendeel. BBTK-Brussel telt 80.000 leden. Overigens is ook dat Faust zijn verdienste. Welnu, die 80.000 leden wegen zeer zwaar door. Een koerswijziging van BBTK-Brussel wijzigt de krachtverhoudingen fundamenteel binnen het hele ABVV. Het ontslag van Faust betekent dus een overwinning voor de nationale vakbondsleiding.

Inmiddels is het allemaal erg moeilijk geworden. Door de blitzkrieg-aanpak van Nolle en van BBTK-nationaal, werd de zaak uitgesmeerd in de media, liepen de gemoederen hoog op en werd een intern vakbondsconflict uiteindelijk voor de burgerlijke rechtbank verdergezet. Verzoening zit er nu niet meer in.

Volgens de SAP had er nochtans een onderscheid kunnen gemaakt worden tussen de financiële perikelen waarin de BBTK verzeild was geraakt en de politiek leiding van Faust. Dit alles doet de BBTK en het syndicalisme in het algemeen geen goed. Voor wat BBTK-Brussel betreft is het duidelijk dat de collectieve leiding slechts een voorlopige oplossing is en dat de machtsgreep van Nolle en co zal voortgezet worden.

De situatie is nog het moeilijkst voor de delegees, die dit allemaal aan hun achterban moeten uitgelegd krijgen. Er moet vanuit de delegees aan een eigen weg getimmerd worden. De linkse koers moet voortgezet en verdedigd worden, maar dan wel in al zijn aspecten permanent gecontroleerd door de syndicale basis.